

ולקדוש ה' מכובד

ישעיה נח, יג

אם-תִּשָּׁבֵב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בַּיּוֹם קִדְּשִׁי, וְקִרְאֵת לַשַּׁבָּת עֲנֵג, לְקַדֹּשׁ ה' מְכַבֵּד, וְכַבְּדֵתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ, וְדָבַר דְּבָר.

שבת קיט, א

אמר ליה ריש גלותא לרב המנונא מאי דכתיב ולקדוש ה' מכובד (מדכתיב וקראת לשבת עונג, מכלל דלקדוש ה' לאו אשבת קאי, רש"י). אמר ליה זה יום הכיפורים שאין בו לא אכילה ולא שתייה, אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה". וכבדתו (אשבת מהדר, דאי ביום הכיפורים הא כתיב ביה מכובד, רש"י) ... להקדים ... לאחר.

שוע"ר סי' רמב

א שני דברים נתפרשו בשבת על ידי הנביאים, והם כבוד וענג, שנאמר וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד ... אבל הענג והשמחה ביו"ט במאכל ומשתה הוא מן התורה כמו שיתבאר בסימן תקכ"ט.

קו"א ס"ק ב ר"ל עונג שיש בו שמחה, כגון בשר ויין, שאין שמחה אלא בבשר ויין, כמבואר ברמב"ם סוף פ"ו מהלכות יו"ט. אבל העונג בשאר דברים משמע שם דאינו אלא מדברי סופרים, כמו בשבת.

י עליו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל **לכבוד שבת**, כיצד מצא בהמה נאה לוקחה ואומר זו לשבת, מצא אחרת נאה הימנה לוקחה ומניחה לשבת, ואוכל את הראשונה בחול, נמצא אוכלה לזו כדי שהיפה תאכל בשבת.

יב נוהגין ללוש כדי שיעור חלה כל אחד בביתו לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת, ולא ליקח לחם מן השוק כמו בשאר ימים, ודבר זה **מכבוד שבת ויום טוב**.

שוע"ר סי' רנ

ד חייב להשתדל ולעשות שום דבר מצרכי השבת בעצמו שזהו **כבודו של שבת** ... להראות **כבוד השבת** שהוא חשוב עליו וחרד לכבודו.

קו"א שם ס"ק ב מתוך שמין זה היה חביב עליהם והיה להם ענג ממנו, כיון שבו הם מקיימין מצות **ענג שבת** לכן בו היו מתעסקין.

שוע"ר סי' רסב

א צריך אדם לסדר שלחנו בערב שבת ללילי שבת ויציע המטות שיושבים עליהם ויתקן כל עניני הבית שימצאו ערוך ומסודר בבואו מבית הכנסת שזהו **כבוד השבת**.

ג חייב כל אדם להשתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת כפי יכולתו, שצריך לכבד השבת בכסות נקיה כמו שנתבאר בסי' רמ"ב, ובדברי קבלה נאמר **וכבדתו** מעשות דרכיך, ודרשו חכמים **וכבדתו** שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול שיחליפנו באחר (שהוא נאה ממנו), שהמלבוש נקרא כבוד שהוא מכבד את האדם כשבא למקום שאין מכירים אותו ורואים אותו לבוש בגדי חמודות אזי הם מכבדים אותו.

שוע"ר סי' רסג

א וחייב כל אדם כשאוכל סעודת הלילה לאכלה אצל אור הנר שזה בכלל **עונג שבת** ... **בכבוד שבת**.

שוע"ר סי' רעא

ח צרכי סעודה שלכבוד היום קודמין (לקידוש היום) ולצרכי סעודה שלכבוד הלילה, **שכבוד יום קודם לכבוד לילה**, וכן מי שיש לו מעט מיני מגדים יניחם עד היום ולא יאכלם בלילה, **שכבוד היום קודם**.

שוע"ר סי' תקט

א כשם שמצוה לכבד את השבת ולענגה כך כל ימים טובים, שנאמר לקדוש ה' מכובד, וכל ימים טובים נאמר בהן מקרא קדש.

שוע"ר סי' תרי

ח לקדוש ה' מכובד זה יום הכיפורים, שאין בו אכילה ושתייה, אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה ובנרות, לפיכך נוהגין להציע בגדים נאים בבית הכנסת.

לקוטי שיחות חט"ז ע' 522

צ"ע במה שברמב"ם ה' שבת רפ"ל (וכן הועתק בשו"ע אדה"ז ר"ס רמ"ב) לא סיים בהעתקת ל' הכתוב מלת **וכבדתו** – שקאי על כבוד שבת, משא"כ **מכבוד** המדבר ביוהכ"פ ע"פ דרז"ל בשבת שם.

אגרות קודש ח"ל אגרת יא'שלב

במה שהזכיר כת"ר בכבוד ועונג שבת שבהדה"נ ... בתנחומא ר"פ נח – מפורש (רק) עונג ... ברמב"ם ה' שבת פ"ה עונג, ובפ"ל – כבוד שבת. וכן בשו"ע אדה"ז הביא שניהם.